

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/328/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218200323
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1218200323.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa : R. K., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/ a, Bratislava, dieťa rodičov : matka C. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, Q., adresa pre doručovanie: W. XXX/X, W. a otec A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, Q., zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Krištofiakovou, so sídlom Zelená 11, Malinovo, o návrhu otca o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 24.05.2019, č.k. 49P/4/2018-361, jednomyseľne takto

o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

V napadnutom rozhodnutí, súd prvej inštancie zveril maloleté dieťa R. K., nar. XX.XX.H. do osobnej starostlivosti otca s tým, že obidvaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok (výroky I., II.), matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého R. K., nar. XX.XX.XXXX, výživným vo výške 130 eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca, počnúc dňom 24.08.2018 (výrok III.), zročné výživné na maloleté dieťa za obdobie od 24.08.2018 do 31.05.2019 vo výške 803,55 eur povolil matke splácať v mesačných splátkach po 120 eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca pod stratou výhody splátok spolu s bežným výživným, počínajúc mesiacom júl 2019 (výrok IV.) a styk matky s maloletým R. upravil na každý kalendárny týždeň v sobotu od 14.00 hod. do 19.00 hod., a to za prítomnosti otca (výrok V.). V rozhodnutí napokon deklaroval zmenu rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 61P/188/2015-33 zo dňa 08.03.2016 v časti zverenia a výživného na maloletého Dávida (výrok VI.) a s použitím § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok VII.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 24 ods.1, § 25 ods.1,2, § 26, § 28 ods.1,2, § 36, § 62 ods.1,2,4,5, § 75 ods.1,2, § 77 ods.1, § 78 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“), § 232 ods.3,4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) konštatujúc, že po posúdení veci a dôslednom skúmaní, aký je záujem maloletého dieťaťa, dospel k názoru, že od posledného rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa (rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č. k. 61P/188/2015-33, zo dňa 08.03.2016 bolo manželstvo rodičov maloletého R. a maloletej J. rozvedené a súčasne bola schválená rodičovská dohoda, ktorou boli maloleté deti zverené na čas po rozvode manželstva do striedavej osobnej starostlivosti s týždňovým intervalom, počas trvania striedavej osobnej starostlivosti na maloleté deti výživné nebolo určené) došlo k zmene pomerov odôvodňujúce zmenu zverenia maloletého R.. Súd prvej inštancie uviedol,

že rozhodnutie o tom, ktorému z rodičov bude dieťa zverené do osobnej starostlivosti, zohľadňuje množstvo faktorov na strane dieťaťa a aj rodičov, pričom podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti dotýkajúcej sa detí, uskutočňovanej tak verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vzal do úvahy najmä naplnenie potrieb dieťaťa v rámci psychickej aj fyzickej oblasti tak, aby bol zabezpečený, spokojný a bezpečný harmonicky vývin maloletého dieťaťa.

3. V danej veci vykonaným dokazovaním zistil, že od času pôvodného rozhodnutia zabezpečovali starostlivosť o maloletého R. obaja rodičia v režime striedavej osobnej starostlivosti, realizovanej v týždňových intervaloch. Dôvody pre zmenu zverenia mal. R., uvádzané otcom (problémy matky s alkoholom) považoval za jasné a preukázané, keď sama matka priznala závislosť od alkoholu a potrebu riešenia danej situácie. Zo strany súdu boli matke dané viaceré možnosti, aby sa pokúsila o stabilizáciu svojho zdravotného stavu, v priebehu konania boli medzi rodičmi dohodnuté pravidlá stretávania sa matky so synom, kedy matka súhlasila, že sa na žiadosť otca podrobí dychovej skúške na preukázanie, že nie je pod vplyvom alkoholu a môže sa stretnúť so synom aj bez prítomnosti otca. Uvedenú dohodu však matka nedodrжала, na žiadosť otca sa odmietla podrobiť dychovej skúške. Napriek poskytnutému dostatočnému časovému priestoru zo strany súdu prvej inštancie, matka žiadnym spôsobom nepreukázala kontinuálnu abstinenciu, resp. že sa podrobuje liečbe. Dopytom na zariadenie, kde sa matka podrobila liečbe bolo potvrdené, že zariadenie v istom čase navštevovala (03.07.2018 do 05.12.2018), jeden mesiac bola aj hospitalizovaná, v danom období však jej psychický stav nebol stabilizovaný a od decembra 2018 sa matka na ambulantnú liečbu, v ktorej mala pokračovať nedostavuje. Za takejto situácie, kedy je u matky potvrdená závislosť od alkoholu, dospel súd prvej inštancie k záveru, že nie je možné ponechať dieťa v jej starostlivosti a ohroziť tak jeho riadny vývoj. Otec má vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o dieťa, v domácnosti otca má R. svoje zázemie a otec reálne túto starostlivosť už dlhšie obdobie aj vykonáva. Styk matky s maloletým R. súd prvej inštancie upravil na každý kalendárny týždeň v sobotu od 14.00 hod. do 19.00 hod., tak ako bolo v priebehu konania rodičmi dohodnuté s prihliadnutím k tomu, že matka toho času nie je v stave, kedy by stretnutia bez prítomnosti tretej osoby, nepredstavovali pre dieťa možné ohrozenie; jej stretnutia s dieťaťom podmienil prítomnosťou otca. Súd prvej inštancie konštatoval, že v prípade stabilizovania zdravotného stavu matky nič nebráni tomu, aby sa stretnutia matky s dieťaťom R. realizovali aj nad rámec súdneho rozhodnutia, čomu otec v priebehu konania ani nijak nebránil.

4. Súd prvej inštancie v rozhodnutí napokon určil povinnosť matky prispievať na výživu maloletého R. výživným vo výške 130 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, počnúc dňom 24.08.2018. Pri určovaní výšky výživného vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa ako aj z možností, schopností a majetkových pomerov rodičov, pričom odôvodnenými potrebami nie sú len hmotné potreby ako jedlo, ošatenie. Výživné slúži aj na uspokojovanie iných potrieb než je strava, napr. na zdravotnú starostlivosť, lieky, ošatenie, hygienické potreby, cestovné, školské potreby, aktivity voľného času, či bývanie. Súd pri rozhodovaní o výživnom prihliada a berie do úvahy nielen schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, ich životnú úroveň ale i odôvodnené potreby dieťaťa a takisto i to, ako sa ktorý z rodičov a v akej miere o dieťa osobne stará. Rozsah vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je upravený na základe všeobecných kritérií, ktoré sa uplatňujú pri všetkých druhoch vyživovacích povinnosti. Týmito všeobecnými kritériami sú tak, ako to vyplýva i z ustanovenia § 75 Zákona o rodine, odôvodnené potreby oprávneného, schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, zákon o rodine ustanovuje, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch svojich rodičov, to znamená, že vychádza z rovnakej životnej úrovne rodičov a detí. Vodiacou zásadou na strane povinného rodiča je miera jeho schopnosti, možnosti a majetkových pomerov. Súd prvej inštancie vyhodnotiac všetky skutkové okolnosti ako aj listinné dôkazy, vychádzajúc z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj zo zásady potencionality, prihliadajúc na odôvodnené potreby cca. 8-ročného dieťa, dospel k záveru, že výživné vo výške 130 eur mesačne je odôvodnené. Z prehľadu zamestnaní matky a doposiaľ dosahovaného príjmu v roku 2017 a 2018 mal za to, že je v reálnych možnostiach a schopnostiach matky platiť výživné v tejto výške. Konštatoval, že hoci je matka momentálne v ťažkej životnej situácii (do ktorej sa dostala vlastným pričinením), otcom požadované výživné je skôr na spodnej hranici a reálne nezohľadňuje všetky náklady na maloleté dieťa (pri výške výživného 130 eur mesačne suma prislúchajúca na jeden deň predstavuje cca. 4,30 eur, čo sotva pokryje len náklady na stravovanie dieťaťa). Samotná skutočnosť na ktorú matka poukazovala, že počas liečby nemala dostatočný príjem, nemôže ísť na úkor vyživovacej povinnosti voči maloletému R., keďže matka

sa do uvedenej situácie dostala vlastným pričinením, z posledného pracovného pomeru bola prepustená v skúšobnej dobe (z dôvodov na jej strane) a okrem toho na úkor maloletého R. a toho času plnoletej dcéry sa obohatila aj vybratými prostriedkami z ich životných poisťok, čo sama aj priznala. Matka, ktorá má vyživovaciu povinnosť k dieťaťu, je povinná usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k maloletému R. nebolo ohrozené.

5. Zročné výživné na maloletého R. súd prvej inštancie určil počnúc dňom 24.08.2018 (odo dňa doručenia doplneného návrhu otca, t.j. v čase, kedy už otec aj reálne zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloletého R. na základe neodkladného opatrenia, ktorým mu bolo dieťa predbežne zverené do osobnej starostlivosti) do dňa 31.05.2019 (v čase rozhodovania súdu už bolo splatné aj výživné za mesiac máj 2019). Zročné výživné predstavuje celkovo obdobie 9 mesiacov x 130 eur (4 mesiace v roku 2018, 5 mesiacov v roku 2019), pričom k uvedenému treba pripočítať pomernú časť výživného za 8 dní v mesiaci august 2018, čo predstavuje 33,55 eur (130 eur: 31 dní x 8 dní). Od celkovej sumy zročného výživného 1 203,55 eur súd prvej inštancie sumu odpočítal 400 eur, doposiaľ uhradené matkou. Zročné výživné súd prvej inštancie povolil matke splácať v splátkach po 120 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok, počínajúc mesiacom júl 2019.

6. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa namietajúc, že súd prvej inštancie vychádzal z neaktuálnych dôkazov. V prílohe matka založila predbežnú prepúšťaciu správu psychiatrickej nemocnice Philipa Pinela v Pezinku zo dňa 14.06.2019 z ktorej vyplýva, že v období od 19.03.2019 do 14.06.2019 bola hospitalizovaná a z tohto dôvodu sa nemohla zúčastniť pojednávania vo veci dňa 24.05.2019, nemohla využívať svoje procesné práva a oprávnenia, podávať návrhy a vyjadrovať sa k dôkazom. Po ukončení liečby uzatvorila so zamestnávateľom A. a.s. pracovnú zmluvu zo dňa 06.06.2019. Z týchto skutočností vyplýva, že vykonala kompletnú kritickú revíziu svojho života a prijala zodpovedné a racionálne opatrenie, ktoré úspešne realizuje. Matka uviedla, že zo správy základnej školy vyplýva, že dieťa začína byť závislé na počítačových hrách a vníma neprítomnosť matky ako jeho útek z reality do virtuálneho sveta. Matka vyslovila domnienku, že napadnutý rozsudok by svojou realizáciou situáciu dieťaťa rozhodne nezlepšil, ale iba zhoršoval. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. Otec v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu matky navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a v časti zročného výživného sumu dlžného výživného upravil podľa aktuálneho času rozhodovania vo veci. Otec konštatoval, že účelom odvolania matky je len umelo predĺžovať konanie. Matkou namietaná nemožnosť vystupovať pred súdom nie je pravdivá, keďže matka o konaní vedela, mala právneho zástupcu, (ktorý jej vypovedal plnú moc) a mala možnosť dať sa zastúpiť inou osobou. Ospravedlnenie matky zo dňa 26.03.2019 priložené k odvolaniu nie je nijako špecifikované - akého obdobia by sa malo týkať a ktoré zariadenie navštevuje. Konanie vo vec samej prebieha od 19.12.2017, od toho času matka niekoľkokrát zlyhala vo veci závislosti na alkohole a to, že zmenila zariadenie (CPLDZ v Bratislave do zariadenia v Pezinku) nezaručuje progres v liečení matky a otec tomu ani neverí. Matka nie je schopná si udržať prácu a vždy v práci vydrží len krátky čas. Matka siahla na usparené peniaze svojich detí (zo životných poisťok), neminula ich na bývanie ako tvrdila súdu, ale v jednom dni bola na nákupe v 3 obchodoch a peniaze vynaložila na svoje potreby. Počas liečby v Pezinku, na ktorú matka poukazuje, bola opakovane prepúšťaná na priepustku a súd a ani otec neinformovala, kde presne sa nachádza a či sa lieči.

8. Matka v následnom písomnom vyjadrení z 05.08.2019 uviedla, že s pokorou prijala kritiku jej osoby v súvislosti so vzťahom k alkoholu. Pravidelne sa zúčastňuje mítingov anonymných alkoholikov 2 x týždenne, a po ukončení práceneschopnosti sa ihneď zamestnala. Otcovi začala splácať dlžnú sumu 120 eur na maloletého R. a na výživné 130 eur v zmysle rozhodnutia súdu. Matka uviedla, že svojim postojom preukázala zmenu spôsobu života a nie je dôvod na to, aby bola trestaná obmedzením kontaktov so svojim synom. Domnieva sa, že splnila podmienky na striedavú starostlivosť o syna.

9. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 a § 66 C.m.p., keď nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a podané odvolanie matky nie je dôvodné.

10. Ako prvoradá konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods.1 C.m.p., § 380 ods. 2 C.s.p.).

11. Odvolacie námietky matky o tom, že v období od 19.03.2019 do 14.06.2019 bola hospitalizovaná a z tohto dôvodu sa nemohla zúčastniť pojednávania vo veci dňa 24.05.2019, neúčast' na ktorom listom súdu ospravedlnila, nemohla využívať svoje procesné práva a oprávnenia, podávať návrhy a vyjadrovať s k dôkazom, je treba podriaďiť pod odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods.1 písm. b/ C.s.p., t.j. že matke súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľky, čím by jej bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré jej priznáva zákon.

12. Je treba zdôrazniť, že obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a marniacu možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012).

13. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že návrh otca na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti zo dňa 20.12.2017, bol súdom prvej inštancie matke doručený dňa 22.06.2018, spoločne s predvolaním na pojednávanie nariadené na deň 07.09.2018, neúčast' na ktorom matka následne v podaní zo dňa 03.09.2018 súdu ospravedlnila (z dôvodu hospitalizácie na CLPDZ v Bratislave od 04.09.2018 do 01.10.2018) a zároveň predložila plnomocenstvo zo dňa 28.08.2018, udelené na svoje zastupovanie v konaní JUDr. Jindřichovi Stoszekovi, advokátovi v Bratislave. Matka sa spoločne so svojim právnym zástupcom zúčastnila pojednávania nariadeného na deň 28.11.2018, na ktorom bol oboznámený obsah spisu, po otvorení pojednávania súd vykonal výsluch oboch rodičov a uznesením vyhláseným v prítomnosti všetkých účastníkov odročil pojednávanie na termín 20.03.2019 s tým, že matke uložil povinnosť v lehote 10 dní pred termínom pojednávania doložiť do spisu potvrdenie o príjme za obdobie od 12/2018 do času pojednávania a potvrdenie o zaplatenom výživnom od 08/2018 do času pojednávania. JUDr. Jindřch Stoszek dňa 12.12.2018 súdu prvej inštancie oznámil zánik jeho splnomocnenia na zastupovanie matky. Úradným záznamom zo dňa 19.03.2019 bolo do spisu doložené rukou písané podanie matky z 13.03.2019, v ktorom sa matka bez uvedenia spisovej značky konania ospravedľňuje, „ nakoľko je od 06.03.2019 práceneschopná ; v prílohe podania matka doložila fotokópiu Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti S 244659 od 06.03.2019 s nečitateľnou pečiatkou lekára, ktorý potvrdenie vydal. Pojednávanie nariadené na deň 20.03.2019 súd prvej inštancie uznesením vyhláseným v jeho priebehu odročil na deň 24.05.2019 s tým, že súd bude (o.i.) robiť dopyt na UNION zdravotnú poisťovňu (posledného zamestnávateľa matky), vykoná lustráciu matky v Sociálnej poisťovni a dopyt na základnú školu, ktorú navštevuje maloleté dieťa . Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že súd prvej inštancie podaniami zo dňa 25.03.2019 požiadal CPLDZ, Hraničná 2, Bratislava o podanie informácie, či a na akú dobu matka nastúpila na ústavnú liečbu, Union zdravotnú poisťovňu o informáciu o príjmoch matky za obdobie trvania pracovného pomeru, L. L. o výške príjmu vyplateného matke v priebehu trvania pracovného pomeru a Základnú školu S. XX, Bratislava o správu o maloletom R.. Z Informácie o doručovaní písomností súdu matke prijatej súdom dňa 24.04.2019 - predvolania na pojednávanie nariadeného na deň 24.05.2019, výzvy na doloženie potvrdenia o príjme od 12/2018 do času pojednávania, dokladu o doposiaľ zaplatenom výživnom na maloletého R. za obdobie od 08/2018 do času pojednávania, mesačných nákladov a upozornenia súdu o neakceptovaní ďalšieho ospravedlnenia matky zo zdravotných dôvodov s odkazom na § 182 C.s.p. vyplýva, že tieto písomnosti doručované matke na adresu jej bydliska, (na ktorom dovtedy preberala súdne zásielky) boli súdom

podané dňa 02.04.2019, uložené dňa 05.04.2019 a neboli listinne doručené z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Súd prvej inštancie následne vec dňa 24.05.2019 prejednal v neprítomnosti matky a vo veci rozhodol (§ 180 C.s.p.).

14. Odvolací súd poukazujúc na v predošlom odseku uvedenú chronológiu úkonov súdu pri doručovaní písomností matke, vo vzťahu k doručovaniu predvolania na pojednávanie nariadené na deň 24.05.2019 a pojednania a rozhodnutia veci v neprítomnosti matky konštatuje, že súd prvej inštancie správne vychádzal z fikcie doručenia tejto zásielky matke podľa ust. § 111, § 112 C.s.p. (kedy adresát zásielky, ale ani nikto iný, nie je oprávnený domáhať sa toho, že zásielka nebola doručená, lebo právna fikcia je silnejšia ako skutočnosť) a zo skutočnosti, že pri absencii návrhu matky na odročenie pojednania pre dôležité dôvody na jej strane, neboli splnené podmienky na odročenie pojednania podľa § 183 C.s.p.. Odvolací súd zdôrazňuje, že matka mala vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní a bolo jej povinnosťou a v záujme ochrany jej práv, po ukončení právneho zastupovania JUDr. Jindřichom Stoszekom a nástupe na hospitalizáciu od 19.03.2019 (ukončenej dňa 14.06.2019) súdu túto skutočnosť riadne oznámiť a zabezpečiť si pre ochranu svojich práv prípadné zastupovanie iným advokátom, čo neurobila. Pokiaľ v prílohe odvolania predložila rukou písané Ospravedlnenie zo dňa 26.03.2019, v ktorom súdu oznamuje, že „je od 19.03.2019 hospitalizovaná v PNPP Pezinok a nemôže sa zúčastniť pojednania“, tento doklad sa v súdnom spise nenachádza a matka ani nepreukázala jeho riadne doručenie súdu. Navyše, v spise je založené iné nedatované rukou písané podanie matky z 13.03.2019, v ktorom sa matka bez uvedenia spisovej značky konania „ospravedľuje“, nakoľko je od 06.03.2019 práceneschopná a ktoré súd prvej inštancie vzhľadom na jeho doručenie tesne pred termínom pojednania nariadeného na deň 20.03.2019, považoval za ospravedlnenie matky z tohto pojednania. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že ak súd prvej inštancie vec na pojednávaní nariadenom na deň 24.05.2019 prejednal a rozhodol v neprítomnosti matky, jeho postupom nedošlo k porušeniu procesných práv matky.

15. Pokiaľ ide o vecnú stránku rozhodnutia, odvolací súd sa po prihliadnutí k obsahu súdneho spisu v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi vzťahujúcimi sa k odvolaním napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom súd dostatočne a presvedčivo zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o návrhu otca o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému podstatný význam, v konaní vykonal dokazovanie potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a v rozhodnutí sa vysporiadal i s podstatnými, dokazovaním zistenými skutkovými okolnosťami a aj vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods. 2, 3 C.s.p.) vzťahujúcimi sa k prijatému rozhodnutiu. Z uvedeného dôvodu využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia vzťahujúcich sa k napadnutému rozhodnutiu a len záujme dôsledného vyporiadania sa s uplatnenými odvolacími dôvodmi dodáva nasledovné.

16. Vychádzajúc z obsahu spisu je odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie názoru, že v konaní bola preukázaná podstatná zmena pomerov, odôvodňujúca zmenu rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 61P/188/2015-33 zo dňa 08.03.2016 v časti zverenia a výživného na maloletého R. K., nar. XX.XX.XXXX. Pokiaľ matka v podanom odvolaní argumentuje tým, že splnila podmienky na striedavú starostlivosť o syna je treba uviesť, že z ust. § 24 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine vyplýva, že predpokladmi na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré musia byť kumulatívne (súčasne) splnené, sú jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa a súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. V posudzovanom prípade sa odvolací súd plne zhoduje s názorom súdu prvej inštancie v tom, že výkon striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletého R., upravenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k. 61P/188/2015-33 zo dňa 08.03.2016 nie je možný a ani v záujme maloletého dieťaťa, keď v konaní pred súdom prvej inštancie bola zistená dlhodobá závislosť matky na požívaní alkoholických nápojov, v dôsledku ktorej sa matka opakovane podrobovala liečeniu a brániaca matke sa riadne o dieťa postarať. Pokiaľ matka v podanom odvolaní poukazuje na to, že sa podrobuje ambulantnej liečbe a v súčasnosti abstínuje, táto skutočnosť nemá s prihliadnutím na dĺžku trvania obdobia od rozhodnutia súdu prvej inštancie význam, keďže matka sa aj v minulosti opakovane podrobovala protialkoholickému liečeniu, ktorého režim však nedokázala trvale udržať. Aj keď odvolací súd po ľudskej stránke vníma potreby a túžbu matky nastaviť režim starostlivosti rodičov o maloletého

rovnocenne, práve s poukazom na skutkové okolnosti prípadu, musí pri rozhodovaní nadradiť záujem maloletého v ešte nízkom veku, nad rodičovskými právami matky. Vo vzťahu k uvedenému konštatuje aj správnosť trvania a formy súdom prvej inštancie upraveného styku matky s dieťaťom pri zohľadnení, že matka sa v minulosti dostavovala ku styku so synom pod vplyvom alkoholu. Matke (a aj otcovi) dáva do pozornosti, že pokiaľ matka dokáže dlhodobo udržiavať stav abstinencie, je v záujme maloletého a pestovania si jeho prirodzených citových väzieb na matku, postupne rozširovať jeho rozsah a formu styku s matkou, a to aj bez súdneho rozhodnutia, na základe obojstrannej dohody rodičov.

17. Pokiaľ ide o výšku vyživovacej povinnosti matky, určenej v napadnutom rozhodnutí a závislom výroku o zročnom výživnom, ktoré matka odvolacími dôvodmi nenapadla, súd prvej inštancie postupoval správne, keď v danom prípade posudzoval možnosti a schopnosti matky a potreby maloletého R. a tieto následne vyhodnocoval vo vzťahu k relevantným zákonným pravidlám vzťahujúcim sa na určenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom. Vykonaným dokazovaním mal preukázaný príjem matky, ktorý dosahovala v rokoch 2017 a 2018 a aj náklady vynakladané otcom na uspokojenie základných potrieb maloletého dieťaťa. Odvolací súd sa na základe uvedeného plne zhoduje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie týkajúcich sa určenia vyživovacej povinnosti matky, uvedené v ods. 37 a 38. napadnutého rozhodnutia a bez ďalšieho doplnenia na ne v plnej miere odkazuje.

18. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 C.m.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p..

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).